

[Maigaard.]

ikke tilfreds med svaret, for dér kan vi se, hvordan tingene skrider for regeringen. Først siger man: nu opgiver vi princippet om, at Europa-Parlamentet ikke kan indstøtte penge på budgettet, hvis der ikke er en retsfor skrift for det — det har man gjort nu — man giver altså Europa-Parlamentet større økonomisk magt; det er det ene skred. Det skal ses i sammenhæng med, at man opgiver at sikre, at klassificeringen af udgifterne foregår i Ministerrådet; det er det andet skred. På dette andet skred har vi jo klare erfaringer for, hvordan det supranationale Europa-Parlament har brugt striden med Ministerrådet til at styrke sig selv økonomisk. Det er Europa-Parlamentet, der er gået ud af denne kamp som sejrherre, og ikke mindst udenrigsøkonomiministeren står tilbage som taberen i denne strid. Derfor synes jeg, at hvis man kombinerer disse to ting og ved, hvordan mekanikken er, giver kombinationen af, at man er skredet på retsfor skrifterne som en betingelse for at komme på budgettet, og spørgsmålet om klassificeringen mangeligt plads til at bygge Europa-Parlamentet op med økonomisk magt i de næste år. Udenrigsøkonomiministerens rutschetur fortsætter.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Hr. Maigaard har selvfølgelig lov at have sine særegne vurderinger, men jeg vil gøre opmærksom på, at han jo har kunnet lytte til andre ordførere, der har haft den omvendte vurdering, nemlig at den danske regerings politik på dette område har haft stor indflydelse på det endelige resultat, idet man har imødekommet den danske regerings synspunkter. Derfor vil man nu ikke kunne forestille sig en demonstrationspolitik fra Parlamentets side, hvor man ud fra forskellige mere eller mindre modstridende og usaglige argumenter i fællesskab stemmer budgettet totalt ned, som det blev påstået fra mange sider ville ske. Det har vi sikret os imod, og det mener jeg er væsentligt.

Jeg gør opmærksom på, at den metode, man anvender i Ministerrådet til sikring af, at enkelte regerings synspunkter kommer til de andres kundskab, er, at det bliver noteret ned i en protokol, når der træffes

beslutninger i Ministerrådet, og vi vil kunne henvide til denne protokol, at det var en klart udtalt dansk forudsætning for tilslutning til denne traktat, at man i Parlamentet indgik på disse betingelser. Det er altså nedfældet i protokollen, og det vil vi kunne henvide til, hvis andre skulle erklære sig tvivlende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale om etablering af Den nordiske Investeringsbank.

(Andre selvstændige forslag nr. LV. Fremsat 27/1 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Robert Pedersen (S):

Den socialdemokratiske gruppe anbefaler, at vi tilslutter os Den nordiske Investeringsbank for at beholde den kontakt til Norden, som det giver, og for at udbygge det nordiske samarbejde, som hidtil har været en væsentlig del af vores udenrigspolitiske engagement.

Knie-Andersen (V):

I sammenligning med det mellempolitiske samarbejde andre steder i verden har samarbejdet i Norden udmærket sig ved enkelhed i institutionel opbygning. Den direkte kontakt mellem politikere, administrative organer, faglige organisationer og andre grupperinger har ført til, at samarbejdet har fulgt uformelle og praktiske veje. Det nære fællesskab mellem de nordiske folk har gjort en sådan samarbejdsform naturlig. Resultatet er, at samarbejdet har været et naturligt og effektivt samarbejde.